

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Item. Ex Philostrato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

χρήση μὲν ἐν ἀμιλλοῦσι δρόμοις, καὶ ἡ δὲ ὄταν
 ἐπὶ θύρασι θάλασσης, καὶ ἐν ἀγῶσι πολεμικοῖς, καὶ
 ὅταν χεῖρα γῆρας ἐπὶ τῷ λιβακῷ τροπῶσι πομπῆν
 ἑπιτίκιοι. οὐ γὰρ οἶδα διὰ μᾶλλον ἐτικωμητέ-
 ρης, ἢ κέλως ἐναγώνιος, ἢ πομπεύς, ἢ πολεμιστή-
 ρι. εἰ δὲ νιοσάων ἵππων ἰδῆν ἐστὶν ἀειδέτερος
 ὁ χθιδῆς τεῶν τὸ κρανίον, καὶ λεπτόσαρκος τῆν
 ἀσφῶν, τάχα μῦθος τῆς ἵπποις ἀσφῶν οὐδὲ τῆς ἀν-
 θρώποις ἀμα πάντα διδῶσιν ὁ θεός: μήποτε δὲ
 σῶτο, καὶ πρὸς ἐκείνους ἀνὰ τὰς ἀρετὰς σμιλεῖται, εἰ
 τὰ μαλακὰ τὸ σκληρῶν ἐλάττω παρὰ τὸ φύσει
 ἐκλήθησάτο. πρὸς μὲν τοι τοῖς πόνους ὅσα σαρκῶν
 εἶδα ἐπαρκέστερα. οἱ μὲν οὖν παρ' ὑμῖν ἵπποι
 τὰς σαρκὶ πλείους εἰσι. οἱ δὲ ἡμέτεροι τοῖς ἀ-
 γῶσι.

natura, & expeditissimum: quo uteris in curri-
 culorum certaminibus: uteris etiam in venan-
 do, praelijsque militaribus; & cum de Lybici
 triumphum egeris; etenim non possum factis
 constituere, magisne sit venator, an celes ludo-
 rum, an verò triumphator, an bellator, quod si
 Nilensibus equis aspectu deformior est, cra-
 nio verrucoso, lumboque obeso, cogitabis,
 quemadmodum, neque hominibus, sic nec e-
 quis omnia coniunctim à Deo dari: ad eas autem
 virtutes hoc ei nihil confert, si mollia duris
 pauciora à natura sortitus est, ad labores
 verò certum est ossa carnis plus habere
 momenti, vestri sunt igitur carni-
 bus pleniore, nostri,
 ossibus.

Nota.

Item.

Equus Celes.

Commendat equum ab usu & utilitate, nonnihil
 in eius maciam iocatus. Equus Celes ἵππος ὁ
 μονάμυξ ἢ, ἱερομῖος, ὁ νῦν οὐδαμῶς λεγόμενος, quem
 Orion ἀπὸ τῶ κίβδων, vult dictum, quod est πρῶτον ἢ
 καὶ ἵππ. Equus est singularis, & cursor, qui nunc
 fillariu, à currendo, sic appellatur. Hoc qui uteban-
 tur in ludis, dicebantur κλητήρι, & Celetes quo-
 que idem nominati.

Equi Nisai.

Nisensibus equis. Mallem Nisai: Nisai equi
 Perse commendarissimi, unde & Solis victima Ni-
 sai equus. λευκὸν ἵππον τῶν σφόδρα. Νισαίων dixit
 Philostratus in vita Αρροβῆν lib. 1. c. 20.

Οὐδὲ τοῖς ἀνθρώποις ἀμα πάντα. Hoc secundum
 illud Homeri. ἔτιρον μὲν Ἰδαίου πατῆρ, ἔτιρον δ' ἀ-
 νιούργου.

PRIMUM pectus, & crura sphaeris carnis de-
 center ornantur, costae in quandam latitudi-
 nem porriguntur, alius in breuitate con-
 stringitur, caput ceruinam reddit effigiem,
 imitatur velocitatem, cuius videtur habere si-
 militudinem. Hic est sub pinguedine nimia
 mansuetus, magna mole celerissimus, affectu iu-
 cundus, vsu gratus. Incedit molliter, se flores
 suos inanis festinationibus non fatigat, quies-
 citur in ipso, potius quam laboratur, &
 compositus delectabili modera-
 tione, agilitate nouit con-
 tinua perdurare. Cas-
 sfodorus var.

Item ex Philostrato.

ΤΟ ἡμεράκιον, ὁχεῖται μὲν ἐπ' ἵππῳ λευ-
 κοῦ, μέλαινα δὲ ὡς ὄϊας ἢ κεφαλὴ τῶ
 ἵππῳ, καὶ λευκὸν ἀποτέλλομενος κύκλῳ
 ὑπὸ τῷ μετώπῳ, καὶ αὐτὸ τὸ σελήνης τὸ πῦρ
 γῆρας, καὶ φάλαρα ἔχει χρυσοῦ, καὶ χαλκῶν κόκκων
 μηδικῶν. τοῦ γὰρ τὸ χρῶμα. προσαστάσει
 τῷ χρυσοῦ, καὶ ἀπὸ οἱ αὐγῶδες λίθοι. πολλὰ
 σῶν μερικῶν, χλαμύς, ἐχουσα π' ἀνέμου, καὶ

ETERUM adolescentulus equo quidem
 vehitur niveo, nigrum verò, ut vides, est
 equo caput: candidusque fronti impres-
 sus est orbis, Lunae plenitudinem referens.
 Habet & aureas phaleras, & cœcci Medici
 frænum. Hic enim color aurum illustrat, ut
 ardentes lapilli. Indumentum adolescentulo
 est chlamys, venti aliquid, ac sinns habens.
 Color quidem ex Phœnicea purpura, quam
 lana

κόλπος τὸ αἶμα, ἐκ φοινίκης ἀλουργίας, ἣν
ἐπανοῦσι φοίνικες. ἀγαπάδω δὲ τῆ ἀλουργίᾳ
μάλιστα, δοκῶν γὰρ σκυδρῶ πορρῶν, ἔλκει
τὴν παρὰ τῆς ἡλίου ἄραν, καὶ τῶ
τῆς ἰδῆς ἀνδρείου
νεταί.

laudant Phœnices: Purpurarum autem maxi-
mè diligitur; cum enim obsecrari vi-
deatur, pulchritudinem quandam
à sole trahit, & Ides her-
bæ flore inspergi-
tur.

Nota.

Purpura
triplex.

Ex φοινίκῃ ἀλουργίας. Hic observatione dignum
est, apud antiquos triplicem fuisse purpuram. ἀλουρ-
γία, φοινικία, Ἑρμιονικία. ἀλουργίς est caru-
bi coloris, quæ violacea purpura à Cornelio Nepote,
à D. Hieronymo ad Nepotianum purpura viola di-
citur: ad quam alludit Horat. epist. ad Augustum.

Luna Tarantino violas imitata veneno.

Altera est φοινικίς, quæ, ut ait Gellius, extube-
rantiam splendorem quæo ruberum habet: quia una po-
tuit altera esse vegetior. Tertia est Ἑρμιονικία alba,
cuius meminit Plutarch. in Alexandro, Lucianus
in Pseudomante: & Frossardus Regem Lusitania
alba purpura vestitum inducit.

Idē quid.

Ἰδῆς ἀνδρείου. Idem hic interpres herbam expo-
nit: verum quis istius ita meminit? Non me fugit,
Plinium obiter Iliam herbam memorasse e. II. lib.
27. sed nihil à eius purpura. Malim cum Hesychio
formam & pulchritudinem interpretari, ut in Pa-
lasia, φοινίς τὴν ἄβριν μετρία τῆ Ἰδῆς.

Vide alias descriptiones, & cum ista compare
Theogenem Heliodori.

L E P V S.

Ex Acliani lib. 13. de animalibus
Cap 14.

Σκιρτῶ τὰ πρῶτα ἀπὸ τῆ γῆς δλαγῶς,
& cætera.

Descriptio XC.

PRIMUM ex terra exiliens saltu fertur Le-
pus, & per dumeta, aliâque densiora virgulta,

& rigua loca expeditus perlabitur: tum verò
sicubi herbæ sint altæ, & frequentes, ex ijs
facile sese explicat, atque elabitur: ac quem-
admodum leonibus caudæ ad excitandas vi-
res magno adiumento esse dicuntur, si hinc
aures roboris quasi vexilla, & cursus ei inci-
tamenta existunt: fugiens eos ad tergum re-
torquet, sicque ipsi tanquam stimulis tor-
porem & ignaviam, ne à curriendo retardetur,
concitatiam porro cursum, nec unum, nec
rectâ tenet, sed & huc & illuc se versat: &
verò de recto flexu decurrit, ut perturbet ac
decipiat canes: ad id quidem diuerticulum,
quò vult iter convertere, de auribus alteru-
tram intorquet, eaque quasi moderatrice
cursum dirigit: neque verò improvidè uno
eodemque tempore omnes suarum virium
nerulos prodigit: sed impetum insequentis
obseruat; qui si ad insequendum tardus est,
& segnis, non omnem suam celeritatem pro-
fundit, sed duntaxat canes antegredi maru-
rans, sese integrum servat, & viribus suis mo-
deratur, ne suam omnem currendi facultatem
vigens, ex incitate cursu viribus deficiat: pe-
nitens enim cognoscit se ad cursum longè mul-
tumque anteeellere, & videt impensius labo-
rare non esse necesse. Quòd si pedum celerita-
te canis ad conficiendum iter pollet, tum om-
nibus reuocatis viribus Lepus quanto maxi-
mè potest cursu fertur.

Cum autem longè multumque canem an-
teuertit, & longo sanè intervallo venatores,
atque equos reliquerit, tum in aliquem tu-
mulum ascendit, & in posteriores pedes sese
erigens, tanquam ex aliqua specula, & in-
sectantium, quantum equidem existimo, eos,
ut debiliores rideret. Et ita hoc veluti lucro con-
fidentior, etiam quietem tranquillitatem-
que adeptus, ex lassitudine, grate & libenter
dormit.

Ebbb a

VVL-